

Statspræmieret boligopsparing

-for velhavere...

KVH-parterne gennemførte i sidste måned en ny finansiering for velhavere, der angiveligt vil spare op til boligformål, d. v. s. eget hus eller ejendomsplac.

Ifølge ordningen skal man hver måned i 3, 4 eller 5 år spare et fast beløb op i et pengestift, der for en sådan opsparing gives højeste indtægt. Derefter giver staten, d. v. s. samtlige skatteydere, sparene en skattefri præmie på 4 pct. p. a. af de opsparede beløb, og sparene vil dermed kunne sikre sig en samlet årlig forrentning på 14-16 pct. Der kan under ordningen opspares indtil 6.000 kr. om året, og det samlede indtægtsbeløb vil være 12.000 kr. om året, i fem år.

Hensigten med ordningen er at tilskynde til større opsparing, inden man afskaffer bolig, men om ordningen tilgodeser hensigten er en anden sag.

Spare op til udbetalingen

Sparekassen har i forvejen en eller flere boligfinansieringsordninger for folk, der har præsteret regelmæssige opsparinger. Ifølge POLITIKEN arbejder Sparekassenforeningen nu på gennemføre en såkaldt finansieringsvilkår, således at sparekasserne i tilslutning til statspremieringsordningen garanterer huset finansiering op til 85 pct. af værdien af huset, og således at opsparingsmålet altså bliver udbetalingen på 15 pct.

Man har på dette grundlag regnet lidt på, hvor meget forskellige faste opsparingsløb pr. måned bliver til i løbet af 3, 4 eller 5 år incl. statspremier, hvor dyre huse der derefter kan anskaffes for opsparringen (15 pct.), og de årlige udgifter ved at sidde i et sådant hus. Et par eksempler:

En månedlig opsparing på 200 kr. bliver over 5 år til godt 16.000 kr., og med den i udbetaling kan der købes et hus til 110.000 kr. med en årlig boligudgift på 10.000 kroner.

De 200 kr. i månedlig opsparing er der plads til på budgettet for en gennemsnitsfamilie med to børn, der tjener 54.000 kr. om året (manden 36.000 og hustruen 18.000 kr.), når familien holder såvel bil som en beskeden årlig ferie. Til gengæld kan familien ikke få noget hus til 110.000 kr. (i hvert fald ikke i hovedstraksområdet), og iøvrigt bliver der ikke plads til 10.000 kr. i årlig boligudgift på dette budget.

Ved at styrke bilen og fæjen af budgettet kan der skabes plads til en familiesparing på 500 kr. om måneden, der i løbet af 5 år bliver til 41.000 kr. For dem kan der købes et hus til 275.000 kr., og til den pris kan familien i dag selv i hovedstadsområdet - få et acceptabelt hus. Men selv om der foretages yderligere indstræknings i budgettet, og der lægges hensyn til skattebesparelsen, har gennemsnitsfamilien ikke skygge af chance for at klare den årlige boligudgift, der bliver på 26.000 kr.

Sparekassen hejler derfor til den ønske, at gennemsnitsfamilien eneste chance for at få hus bygger i en kombination af boligopsparing og selvbygget. Hvis familien kan præstere en selvbyggerindtækt på 30.000 kr. og har sparet 6.000 kr. op om året i 5 år, vil den kunne stille efter et hus i prisklassen 210.000 kr.

Under alle omstændigheder bliver budgettet stramt med de ca. 15.000 i årlig boligudgift. Bilen og ferien bliver der fortsat ikke plads til, og banebillet og sygdom kan let vælte hele spillet for en sådan familie.

Præmieringen gør sparene til guld

Ider må derfor nok sættes flere spørgsmålstegn ved, om hele denne boligopsparingsordning har nogen interesse for jævne indkomster. Yderligere et par spørgsmål stiger op, når man tager i betragtning, hvad huse og grunde er steget gennem de sidste 10 år. Det tar hverken Politiken eller Sparekassen i betragtning.

Men sagen er jo, at i hvert fald i hovedstadsområdet er parcelhus med grund steget mellem 10.000 og 20.000 kr. om året, altså 2-4 gange så meget, som man i sine kalkulationer forudsætter opsparer om året. Krisen i boligmarkedet har brolagt og gør den til grin, og da intet tyder på, at politikerne tør standse jord- og ejendomspræmieringen, er udsigterne alt andet end lyse for gennemsnitsfamilien i Danmark.

Helt anderledes stiller det sig selvfølgelig for folk med store indtægter. De har naturligvis ingen brug for en statspremieret boligopsparingsordning, for de har råd til at købe hurtigt, og de vil kunne låne det hele, hvis de lært har sparet op. For dem bliver ordningen snarere et skalkesul for nye skattefald, eller i bedste fald en tilskyndelse til at anskaffe et endnu større hus eller hus til deres børn. - Feriedagst præmieret af staten - og den jævne mand!

Det er borgerlig politik, så det batter.

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD
36. årgang
Nr. 23
6. juni 1970

Fællesmarkedet forbereder sig på os!

Mens interessen for en tilslutning til Fællesmarkedet er i tydelig tilbagegang i såvel Danmark som England og Norge, rumstærker man i fællesmarkedets administration med de administrative og politiske ændringer, som vil blive nødvendige, hvis og når de fire anseende optages som fulgyldige medlemmer.

Bl. a. er det blevet bestemt, at Den europæiske Kommission, der tidligere har haft 14 medlemmer, men nu kun har 9, igen skal op på 14. Hvis de fire lande: Danmark, England, Norge og Irland optages i det bureaukratiske virvar, som fællesmarkedets organisation har udviklet sig til: 20 generaldirektorer med omkring 5500 funktionærer og yderligere 2000 videnskabsmænd (bl. a. i ET-RATOM).

Man har også beskæftiget sig med afstemningsprincipper til udvidet minister råd efter udvalget af lande, og for tiden forestiller man sig i EEC, at de fire store -

Frankrig, Italien, Den tyske Forbundsrepublik og Storbritannien i denne lovgivende forsamling skal råde over hver 10 stemmer, mens Holland og Belgien hver får 5 stemmer, og til Danmark, Norge og Irland bliver der 3 stemmer, mens Luxembourg må nøjes med 2 stemmer. Det giver i alt 61 stemmer.

Til kvalificeret flertal i det udvidede minister råd kræves der 43 stemmer, hvad der betyder, at de fire store lande ikke kan opnå dette alone, eller sagt på en anden måde: Hvis de fire s m å deltager i det bureaukratiske virvar, kan de aldrig nedstemmes af de store lande. Der er ikke tale om at indføre veto. På den anden side kan heller ikke de seks oprindelige lande i Fællesmarkedet opnå mere end 42 stemmer tilsummen og vil altså ikke kunne påtvinge de nye medlemslande deres vilje.

Der forlyder endnu intet om, hvorvidt Fællesmarkedet vil vende tilbage til princippet om simple

flertalsbeslutninger i vigtige anliggender, et princip som efter krav fra Frankrig ikke er blevet anvendt efter 1965.

Også m. h. t. Det europæiske Parlament har der været forhandlet, og det er tanken at udvide fra de hidtidige 142 medlemmer til 206, hvoraf de fire store del-

tagerlande skal tegne sig for hver 36. Belgien og Holland hver 14, Norge, Danmark og Island hver ti, mens seks skal komme fra Luxembourg. Mere interessant er det, at det hævdes, at man nu for alvor vil arbejde på en ny-ordning af parlamentets sammensætning, således at Europa-parlamentets medlemmer skal vælges direkte af alle valgberettigede borgere i Fællesmarkedets lande. Forløbet synes det dog at være fremtidsmusk, og alt i alt er der nok ingen grund til at vente sig for store resultater, så længe interessen i anseerlandene for et fremtidigt medlemskab ser ud til at være i stærk dalen.

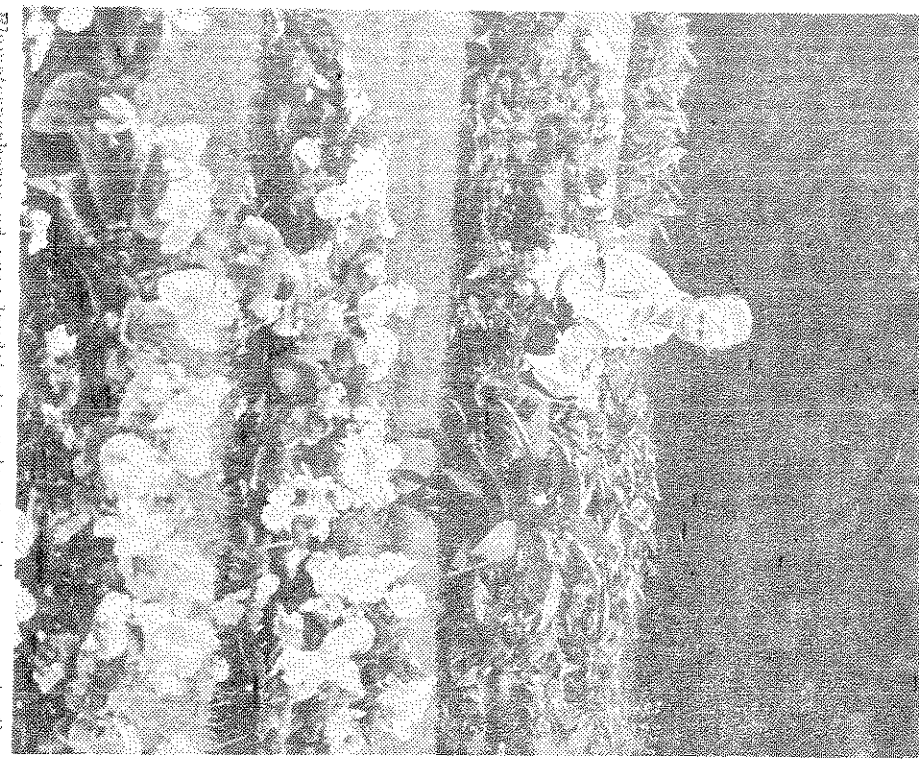
Stadig færre arbejdsløse...

Det er egentlig forbløffende, at VKR-regeringen er så populær, som tilfældet synes at være, i betragtning af, at den borgerlige presse dominerer så stærkt. Måske skal en del af forklaringen findes i den københavnske eftermiddagspresse, der, skønt af borgerlig observans, alligevel er særdeles kritisk over for ministeriet Bausgaard, en kritisk holdning, vi også finder hos de offentlige massemedier, radio og fjernsyn.

Det skal indrømmes, at der er nok at kritisere, men strengt taget klærer den nuværende regering sig vel ikke ringere end Krigs mindrelægsregning, som havde en betydelig bedre presse, også i fornævnte eftermiddagsblade.

DANMARKS STATSTIK har netop udsendt sin oversigt over beskæftigelsesområdet. Det hæder man ikke meget om, til trods for

(Fortsættelse side 2)

Blomstergaerne ud over landet står netop nu i deres yppeste blomst, og mange søndagsbister nyder godt af synet.

Spore bare - side 2 * Det er de offentlige udgifter, der truer - side 2 * Vi nævner os et uddannelsesprogram - side 3 * Systemets svaghed - side 3 * Kronik - side 4-5 * Vår mening - side 4 * Redaktør - side 6

VELEREN

UDGIVET AF FORENINGEN REFSFORBUNDETS PÆST

Redaktion og eksponering:
Kjøbstræde 1 2100 København Ø - Tlf. PR 9447. Gæst 7833
Kontorid: Mandag - Fredag 10-13.00. Lørdag og Søndag lukket
Indsendelse af manuskripter, artikler, samtaler, og andre
tekster, samt billeder, og andre materialer, som kan
bruges i avisen, bedes indsendes til:
Redaktion
Vel. Hørdahl, 2100 København Ø.
Erik S. Henn
Post. 10000
Lørdag 10-13.00. Lørdag og Søndag lukket

Ø **FEDET "PRIORITERING"** hører til kodeordene inden for nutidig dansk politik, hvad der sådan set ikke er noget at sige til, fordi det er et udtryk for, at samfundets ressourcer er begrænsede, og det er bestemt ingen skade til at blive erindret om den kendsgerning. Desværre er der kommet en misforståelse ind i den offentlige debat m. h. t. prioriteringen. Politikerne tror, det er deres opgave at prioritere de områder, samfundet skal tage sig af, altså bestemme, hvilke fællesopgaver der skal klares i hvilken rækkefølge, og det er ganske forkert.

DEN POLITISKE GERNING i denne forbindelse består i at spørge befolkningen, hvad den foretrækker, og her behøver man ikke at være bange for folkeafstemningen. Fordi problemerne er så frygteligt udviklede. Ingen fortænder politikerne i at argumentere for deres synspunkter, ja, det er vel i virkeligheden, hvad folkeafstemningsinstitutionen forudsætter. Skulle man fra politisk hold være nervøs for, at folkesammensatte faktorer kom til at spille for stærk en rolle, kan vi let berolige lovgiverne ved at henvise til, hvor stor en del af den stillingtagen, der finder sted i Folketinget under og efter en debat, tilskyndende også er bestemt af andre hensyn end de rent saglige.

Som eksempel fra de sidste dage kan nævnes debatten om, hvor de nye universiteter og universitetscentre skulle anbringes. I denne sag var der åbenbart medlemmer, der ikke mindst lod deres stillingtagen bestemme af, hvor de var valgt. Forståeligt nok, men næppe særligt sælgende.

VI SER INGEN GRUND til at frygte, at vælgerne skulle være endnu mere usaglige, hvis der f. eks. skulle tages stilling til, om vi først skal have en ny motorvej ned gennem Jylland, en Storebælsbro, en Øresundsbro eller en Storlufthavn på Saltholm. Vi ser i det hele taget ingen grund til at være bange for vælgerne, som skiftende regeringer gennem årene tilsyneladende har været efter skænnel: den økonomiske situation bliver ringere, iøvrigt ofte på grund af en tåbelig politik, noget må gøres, altså strammes skruerne, hvad der naturligvis er ret færdsløst å la Thoralf Kristensen, men på kort sigt kan give visse resultater. Hvad der på skort er så sikkert som amen i kirken: Man løser på de stramme skruer efter kort tids forløb, og resultatet lader ikke vente på sig: de politiske indgreb har nået at skabe irritation i befolkningen, men den kortsigtede virkning af indgrebene man havde kunnet påregne, bliver naturligvis borte, fordi man ikke har haft mod og mands hjerte til at fortsætte den ønskede virkning. Det slår aldrig fejl - hvorfor lader man så ikke være?

Næ. prioriteringen overlader man i et folkestyret land naturligt til befolkningen, hvem ellers? Det ville i det hele taget kræde politikerne at vise den befolkning tillid, som dog på valgdagen viste politikerne den tillid at vælge dem til at repræsentere sig på tingene - og det behøver ikke at være ensbetydende med, at befolkningen umyndiggøres.

MOLS-LINIEN har haft generalforsamling, og for manden, direktør Henry Jensen, oplyste, at det gik godt med virksomheden, hvad aktionærerne naturligvis var glade for at høre. Medalfen havde imidlertid en bageste -- -- vejretet mellem Holbæk og Sjællands Odde led stærkt under den hårde belastning, og selskabets formand beklagede sig over prioriteringen; vejbetillingerne gik til tilførselsvejene til statens færgeruter ved Storebælt.

FØRKERT? - Ja, men fejlen ligger ikke i vej-direktoratets dispositioner, men deri at Mols-linien overhovedet har læt lov til at ødelægge det smukke sjællandske miljø med den kolossale færgetrafik, der domineres stærkt af lastbilkørsel. Her har vi et skoleeksempel på, at det offentlige prioritering udmærket kan være ganske hovedløs, og hvis det skulle lykkes for direktør Jensen og hans rederi at få myndigheden til at udvide vejnettet mellem Høbbæk og Sjællands Odde, så vil det være sket med rekreativsmulighederne for de mange tusinder, der i fire-til seks måneder befolker det nordvest-sjællandske sommerland, og vi vil blive et særpræget naturområde fattigere.

Må vi bede om en prioritering, der tager hensyn til befolkningens tarv!

Det er de offentlige udgifter, der trækker den økonomiske stabilitet

De positive træk i udviklingen blev for 1969 skabt både af de bedre internationale konjunkturer, den gode beskæftigelse og den disponible købekraft, som det skatteeftir år mobiliserede. Ikke mindst for landbruget kom der en tiltrængt forbedring i forrentningsprocenten, som også landbrugsmandene har ventet længe på.

Bekendtgørelsen er vort lands økonomiske situation gennem en længere række år. Der er ikke råd til at den velstand, som omsætteligheden og forbrug er udtryk for. Udviklingen i betalingsbalancen er blevet stadig mere kritisk, og i alle befolkningskredse bør der i dag være en klar opfattelse af, at dette ikke kan fortsætte, hvis den danske krone skal forsvares og selvstændigheden i dansk økonomi fastholdes.

Man kan bebrejde skiftende regeringer, at den lænsigtede planlægning stadig har måttet vige for den nemme og populære løsning. Gennem enorm låntagning i udlandet, der har dækket såvel investering som forbrug, har man strudt det økonomiske oper ud. - Det blev denne regerings opgave at erkende situationens alvor, efter at alle de muligheder for opbremsning, kredit- og finanspolitisk matte indebære, nu var udtømt.

Det viste sig, at disse midler slog ikke til. Renten har sat rekord, bankernes udlånsvirksomhed er last fast til fare ikke mindst for middelstandsvirksomhederne, og skatte- og afgiftsskruerne får just i disse dage ... formentlig indtil videre - en sidste omdrejning.

Det var den seneste udvikling i betalingsbøddancen, som jeg pristalt, og som bevirkede, at regeringen søgte at gøre det muligt for arbejdsgiverne at etablere indkomstoppolitikker gennem forhandlinger med arbejdsmarkedets organisationer. Tanken om at bekæmpe arbejdsløshed gennem økonomiske styringsforanstaltninger og derigennem styrke arbejdsmarkedet med forbedrede erhvervslevets forhold, blev på den måde erstattet af en klynge af klyngeforanstaltninger, der blev gennemført i 1982. De omfattede bl.a. ændringer i skatteforholdene ved at ombytte 3 års klyngeforanstaltninger med et ekstra skattefradrag foretaget sagligt rigtig, men da den ikke lod sig gennemføre gennem forskellige aftaler, står vi nu med et lovkompleks af flere lagsgivret beskæftighed - og derfor også mere uoverskueligt.

(*Fortsat fra forside*.)

at netop her må regeringen siges at stå ganske godt, selv om der naturligvis er mange faktorer på arbejdsmarkedet, som politikerne på Christiansborg ingen indflydelse har på.

Arbejdsløshedstallet for april måned er beregnet til 24.600 eller 3 pct. af de arbejdsløshedsforstørrede mod en ledighed på 3,8 pct. i samme måned 1989 og vi kan konstatere, at ledigheden såvel i uddannelsesagene som blandt de øvrige forstørrede fortsat ligger på et meget lavere niveau end tilfældet var på samme tid sidste år.

Det positive er, at regeringens nu gennem et økonomisk/politisk oplegg og en folketingsbestemmelse har forpligtet sig til at søge stabilisere gennem et afbalanceret indkomstpoltik. Der er mangfoldige ubehageligheder ved de øjeblikkelige indbygg, der foregår, men vi må se på dem som forløbere i en økonomisk politik, der har til formål at neddæmpe valutaforbruget og i næste etape at begrænse omkostningerne og prisstignelserne.

Vi må se i øjnene, at en indkomstpågørelse vil være påkrævet for at bringe orden i huset og også, at der som led heri vil indgå kontrollerende foranstaltninger for alle dele af erhvervslivet, men jeg tror, at erhvervslivet er indstillet på at gøre byrden nar det bliver nødvendigt. Men det er en helt anden sag, om det er nødvendigt, og det er en anden sag, om det er den bedste, der ikke var til stede i 1967-69 under anden cæstoplen m. v.

- To regeringers fælti med et par års mellemrum er vidne om, at den danske befolkning er blevet mere og mere besyrd om blokpolitikens utilstrækkelighed i vor tid, sagde Retsforbundets formand Ib Christensen på Retsforbundets Ungdoms landsmøde i Aarhus sidste week-end.

Ensidigheden både med hensyn til indkomstopolitikken og anvendelsen af økonomiske og andre politiske spørgsmål må afsløres af et rigt samarbejde med folkestyre, hvor ingen grupper lades ude. Jeg er ikke tilhænger af en samlingsregering, hvis man betragter lærer og enghævet mellem de forskellige partier i alle spørgsmål, men vi må søge at finde frem til bredt sammensatte regeringer uden at eliminere den kritiske opposition på de enkelte områder.

I stedet for blokpolitikens store, tvetydige fastlåste konstruktivisme, må vi derfor have en magtstruktureret, hvor partierne er repræsenteret i forhold til deres styrke i befolkningen, men hvor samarbejdet sker i fire velstående grupperinger, alt efter hvor samarbejdsmulighederne er mest naturlige. Når man kan arbejde så formelt sammen i de store kommuner,

BOGTRYK OG ROTATION
PROVINS-TRYKKERIET
 Ktn. V. Jensen, Københavnsvej 29, 4780 Vordingborg. Tel. 1666

H. VINTER POULSEN
Malerfirma
Søballevej 10 - Skodstrup
Telf. 06 99 14 73

— alle malerarbejder udføres

Nybyg - Ombyg - Tilbyg
Tilbud gives.
Axel Korup
Tømrermester ~ Selsø ~ Skibby ~ Tlf. 03315 - Selsø 128

Vi nærmer os et uddannelses-proletariat

Når ordet „uddannelsesproletariat“ anvendes, menes det som regel de mennesker, der livet igennem må klare sig – og også ofte klare sig – med, hvad syv år i folkeskolen har givet dem, plus naturligvis det, som livet lærer os alle. I denne artikel vil vi indledende anvende ordet i en anden betydning, nemlig om de mennesker, der dels ved egen og dels samfundets hjælp – har erhvervet sig en af samfundets højeste uddannelser og så finder sig selv i den situation, at der ikke er brug for dem i hvert fald ikke i deres uddannelsesfasciætet.

Lyst og anlæg + samfundets behov

Er den situation en virkelighed i dag, kan man spørge, og så må svaret blive nej, men den nærmer sig, og visse fag har været i voldsom stigning. Det er nødvendigt at beskæftige sig med det problem, bl. a. fordi de unge studenter ikke synes at have nogen forståelse for det, når de skal vælge studium. For i tiden var det en selvfølge, at man valgte sit fagstudium efter to kriterier. 1. lyst og anlæg og 2. samfundets behov. I dag synes situationen for den unge student nærmest at være den, at man vælger udelukkende efter lyst, hvad der ofte vil sige, at man vælger et modstudium, som man i virkeligheden ikke kender meget til – én af forklaringerne på det kolossale frakald på de fire universiteter – og den mulighed, at man efter endt studium skulle stå uden beskæftigelse, fordi der uheldigvis havde vist sig at være overproduktion inden for netop det felt, man havde valgt sig, forkommer så uendelig fjern, og, som det blev sagt af en ung magister for ikke så længe siden: Staten har betalt mit studium, og så må det være statens pligt at finde beskæftigelse til mig.

I skal ikke regne med »staten«

Ma er det jo ret almindeligt at overvurdere statens muligheder

OTTO JENSEN

Tonremester
Søgaardsvvej 28
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL
Bispensgade 39 – Hjørring
Telf. 420

Møbelforretningen »HYCGEBO«

Sjællandsgade 52-54, Aarhus
Telf. 06 – 12 99 06

Trækontoret

Rådhuspladsen 45 – København V.
14 71 32

på mange områder, og der er altså ingen realiteter i at forestille sig, at „staten“ skulle kunne anvise beskæftigelse for f. eks. 2000 psykologer eller 500 geologer om året, og det forbliver til en tid en gåde, hvor de 2000 sociologistuderende ved Københavns Universitet til sin tid skal finde beskæftigelse, i hvert fald i den fritid, der bliver tilovers imellem diverse demonstrationer, som netop de denne fakultetsgren synes at specialisere sig i.

– men samfundet har brug for folk, der vil bestille noget

Et akademikerproletariat har vi set før i Danmark, og under betydeligt mere komplicerede og trælske forhold end nu. For det første har vi endnu ikke noget akademisk proletariat, og for det andet er arbejdsløshedspotentialet – i modsætning til tredveernes Danmark – helt nede på 3 pct., så der vil være en lang række beskæftigelses, der også står åbne for udeskæftigede af: ph.d'ere og magistre i sociologi eller samfundslære, hvis det skulle komme til at komme med beskæftigelsesmuligheder for sociologer eller reelle filologer. Det er naturligvis ikke en umiddelbar udfikse for højuddannede at skulle arbejde som lagerarbejder, chauffør eller jord- og betonarbejder. Det vil måske endda være personligt udviklende at komme til at tjene sit brød så at sige i sit ansigts sved. Det betænkelige ligger et helt andet sted, nemlig i det spild af samfundets penge der er tale om, når et stort antal mennesker modtager en højtkvalificerende uddannelse, som samfundet, når det kom til stykke, ikke synes at have brug for.

Studium på eget ansvar for egen risiko

Det eneste samfundet, i dette land, Folketinget, kan gøre, er at sørge for, at studiefaciliteterne i universiteternes forskellige discipliner nogenlunde – og gerne ret godt – svarer til, hvad der for en fornuftig betragtning vil blive brug for – og så i øvrigt påskærpe de studerende, hvad de i forvejen burde vide, at de begynder deres studium på eget ansvar og altså må trække sig om.

Integration kunne forbedre overblikket

Myndighederne, og her tænkes der på såvel universiteterne som undervisningsministeriets embedsmænd, kunne også gøre en indsats, der let og smertefrit kunne give os en mere rimelig chance for at få bedre overblik over universiteternes situation ved at skabe fornuftige muligheder for en integration mellem seminarernes læreruddannelse, der jo som bekendt også har faglige aspekter, og universiteternes uddannelse i de relevante fag. Så kunne man

Th. Vestergaard

Fogimand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Hedebrandt

Revisor
Petersborgvej 29, Th. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

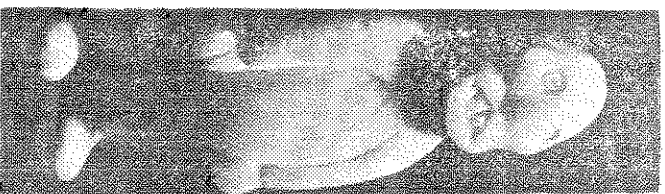
slippe for at se universiteterne brugt som en slags hyttelejr for studenter, der går og venter på at slippe ind på et seminarium og ofte ingenting bestiller under „universitetsstudiet“, for det får man jo ingenting for. Problemet kunne løses let og smertefrit.

Endnu ingen politisk interesse for akademiker-situationen

Det er forresten mærkeligt, at ingen i den politiske debat har omtalt den kendsgerning, at proletariet „akademisk proletariat“ formentlig er dukket op i Sverige, hvor i tusindvis af doktorer og licentiatler, for slet ikke at tale om kandidater, kæmper på freddes for at finde et job, der svarer til deres uddannelse.

Situationen melder sig også hos os, lidt senere end det er sket i Sverige, fordi vi går i gang med uddybningen af den højere undervisning lidt senere end Sverige. Frugterne melder sig lidt senere, men de skal nok komme. Hidtil har ingen politiker antaget nogen særlig betydning af, at vi om ganske kort tid med stor sikkerhed kan siges at komme til at stå i en situation, hvor årsproduktionen af akademikere bliver fire gange så stor, som den var i midten af halvtredsene, til trods for det store frakald, som karakteriserer danske universiteter.

Der er i det store og hele ingen mangel på akademisk uddannet arbejdskraft i dag, og tilsvarende er der næsten ingen arbejdsløshed blandt de højt uddannede. Dette forhold vil begynde at ændre sig hurtigt og katastrofalt inden for to år. Hvilke foranstaltninger har man påtænkt i den anledning? Svaret er ganske kort ingen.

Mange danskere trenger til at få deres opfattelse af Grønland og grønlanderne sat på plads. Vi skal bl. a. høre af forf. Th. at grønlanderne har en kultur – deres egen! Billedet viser et grønlandsk billedskærverarbejde.

LIS STARCKE:

Systemets svaghed

De unge, der protesterer, har ret i deres undren over, at to tredjedele af verdens befolkning ikke kan spise sig mæt og lever i nød – til trods for videnskabens udvinding og de vældige tekniske fremskridt som vi roser os så meget af.

De har også ret i deres vrede over, hvor langt vi er fra fred og retfærdighed og fra den enkeltes personlige frihed til at indrette sin tilværelse, som han vil. Man forstår unges modvilje mod et samfundssystem, der hemmer deres naturlige udøvelse og vinger dem ind i bestemte baner i et stigende tempo.

Der er meget, der bør ændres, meget, der kan forbedres, men det sker ikke ved at kassere det hele – uden at kunne formidle, hvad man vil sætte i stedet. Der er mange uheldige forhold, ungdommen kan dårligt bære ældre generation for, men alligevel har de unge i vor moderne samfund dog netop muligheder, som aldrig før. De har gratis tilgængeligt en videnskabs og teknisk på et eventyrligt strålende og muligheder som aldrig før, hvad angår produktion, transport og samfund. Det kan de løkke tidligere generationer for.

Skolet, universiteter og højere læreanstalter står gratis til de unges rådighed, læn og stipendier er i stadig vækst. – Forunderligt at sådanne uddannelsesmuligheder, der ikke blev vor generation til del, fremkommer den reaktion, at der stilles større og større krav tilskudsansægt og høres mere og mere kritik af uddannelsens art og form. Al den megen tale om demokrati på arbejdspladsen, der kun er mulig, hvis man er parat til den rigtige balance mellem økonomisk ansvar og personlige rettigheder, er snittet af på universiteter og skoleområder, så der stilles krav om medbestemmelse – og så på felter, hvor den studerende og barnet ikke har tilstrækkelig viden og erfaring.

Det af være ung er ikke en dyd i sig selv, og det går så særligt hurtigt over. Som Johannes V. Jensen sagde: „Ungdom, der brorner af ungdom, deler detskab med alderdommen.“

Nutidsungdom har lejlighed til at se og høre meget mere om samfundet og om andre landes problemer, end vi i sin tid havde, og synes derfor på en måde mere voksen, end vi var. Deres uddannelse er bedre, deres viden på nogle felter større, men erfaring og moden med årene. På det område har de unge deres handicapp, når de skal vurdere politiske forhold.

De har oplevet de sidste ti års veltædsansfund og

forkælelse og har derved fået den forestilling, at de materielle goder kommer af sig selv, eller at den ældre generation har søgt sin sjæl for at opnå dem. Selv har de unge opnaet dem uden indsats.

Måen når de er færdige med deres uddannelse og skal til at finde sig en arbejdsplads – når de skal stifte hjem og finde sig en bolig – når de vil nedstøtte sig i selvstændigt erhverv – så først begynder de virkelig at vælskeligheder og problemer. Her er det, det nuværende samfundssystem viser ungdommen en kold skuld, der og blotter sin svaghed.

Danmarks jord er arbejdspladsen, og skal man have demokriti på denne arbejdsplads, er det først fornuftigt at løse jordspørgsmålet. Så længe samfundet tilhæder private ejere af landklassen jordlæne ved, at Danmarks jordværdier – faktisk være vort dygtige erhvervsliv og samfundets moderne faciliteter – stiger med gennemsnitlig 5.000.000.000 kr. om året, bliver befolkningen og især de unge sorteper. Det er de unge, der enten ved køb skal betale eller gennem leje må forrenten den forværgede sum. Når grundrenten ikke inddrages af samfundet bliver den ved ejerskifte kapitaliseret som eget jordværdi, der så må forrentes af den nye ejer, den nye generation, der derved uforskyldt får en ekstra byrde at bære. Jo dyrere jord, des længere vil det være, for de unge får selvstandig bedrift – og des højere geord må de påtage sig.

En anden ting hæmmer også ungdommen hårdt – ikke alene økonomisk: Bølgemængden – 25 år efter 2. verdenskrig har vi endnu alvorlig boligmangel. Med det begrænsede jordareal, Danmark har – med den voksende befolkning – den tekniske fremskridt, der letter transporten – er der flere og flere, der efterspørger jord til bolig eller erhvervsformål. Resultatet er, at jordpriserne stiger og stiger – til fordel for jordsælgere.

De stigende jordpriser burde kunne hele det danske folk til gode, også ungdommen, men læg mærke til at regeringen – der gennem prisstop anstrenger sig for at hindre prisstigninger på løn og varer – ikke interesserer sig alvorligt for prisstop på jord.

De vældige fordyrelser, som især betales af de unge, – Derfor er det svært at være ung i dag.

Rektoratet kræver til ungdommen – Ungdommen kræver til Rektoratet.

Lis Starcke.

VOR MENING OM ANDRES MENING...

Indkomstpølitik - slagord eller realiteter

BØRSEN skriver i en ledende artikel:

Et af de senere års slagord er indkomstpølitik. Der gives mange forklaringer på, hvad dette begreb dækker, men hidtil er der intet land, der har kunnet opvise nogen form for virksom indkomstpølitik over længere sigt. Det har vi OECD's ord for, det står at læse i den oversigt over amerikansk økonomi, som organisationsnetop har offentliggjort.

Indkomstpølitik søger at skabe en rimelig relation mellem indtægterne. Man skal her søge at "styre" forholdet mellem en markedsbestemt indtægt (erhverv) og en række fastsatte indtægter (lønninger), og så er det meningen, at man skal påvirke udviklingen således, at indkomstpølitikken bliver "socialt retfærdig".

Slagordene blomstrer, også i dansk politik. Når finanspolitik og pengepolitik ikke er tilstrækkelig, så må vi naturligvis tage indkomstpølitikken i brug, sagde forleden en dansk, liberal politiker.

Der er blot det ved hele problematikken, at den i sig selv er absurd. Hvis en erhvervsmand sætter sin indtjening pr. enhed ned, og muligt derved opnår en større omsætning, og altså tjener mere, så stiger hans nettoindkomst, og det betyder, at han har mere af den anden skal have fordel - eller ulempe - deraf. Hvordan vil man indpasse en sådan udvikling i en indkomstpølitik?

Hvis vi har fuld beskæftigelse, vil længslingen være en følge af de økonomiske naturlove. Længslingen vil fortsætte, indtil dens økonomiske forudsætninger brister. Det er også en naturlov. Det er vel disse sammenhænge, der fik en engelsk økonom til for nogle år siden lidt maliciøst at sige, at indkomstpølitik er umulig under

fuld beskæftigelse og unødvendig under arbejdsløshed.

Det lyder måske ikke så smukt, men er i realiteten blot en erkendelse af de økonomiske naturlove. Det ser ud, som om begrebet indkomstpølitik trænger til at blive belyst (og debatteret) principielt - ikke mindst i Danmark.

● Når det gælder lønindkomster og øvrige erhvervsindkomster på det private arbejdsmarked i en rimelig konkurrencesituation, har "Børsen" ret. Disse indkomster kan politikerne kun styre gennem uanede mængder af restriktioner og kontrol. Måske kan de det slet ikke. I hvert fald bør de det ikke. Anderledes med de lønindkomster, der flyder af offentlig ansættelse. Dem kan og bør politikerne naturligvis styre under hensyn til vilkårene i det konkurrerende erhvervsliv. Ekstraindkomster, der tilflyder erhvervsdrivende i en monopolstilling, kan politikerne beskære f. eks. ved at forbyde monopol og prisaftaler, en tiltrængt form for indkomstpølitik i visse sektorer, som trænger til konkurrence. Og ser vi på de helt arbejdsløse indkomster, der følger af jordbesiddelse, og som har været kraftigere stigende i sidste 10 år end nogen anden form for indkomst, så vil det være så let som fod i huse at få hold på dem. De kan stoppes ved en effektiv jordbeskatning og burde stoppes for at gøre indkomstpølitikken "socialt retfærdig".

Indkomstpølitik behøver altså ikke at være bare slagord, men er det nok i dag.

DDR

En leder i "Jyll.-Posten" har beskæftiget sig med problemet den sammenbittede agitation for anerkendelse eller ikke-anerkendelse af den østtyske statsdannelse og konstaterer meget koldsinagt, at en anerkendelse blot betyder, at Danmark anerkender DDR's eksistens og markerer det ved udveksling af diplomatiske repræsentationer, også kaldet ambassader.

Agitationen for dansk diplomatisk anerkendelse af DDR bygger i det hele taget på en vildfarelse. Man udveksler ikke ambassader for at godkende eller fordømme andre lande, eller for at deltage i et eller andet internationalt spil, men fordi man i det daglige ønsker kontakt med fremmede regeringer. Skal Danmark altså anerkende DDR, skal det ske på et tidspunkt, da der ikke kan lægges noget demonstrativt i handlingen, og det tidspunkt er ikke inde endnu, ligegyldigt hvor mange annoncer de pågældende indrykker i forskellige dagblade. - Hvornår det er inde, afhænger i øvrigt bl. a. af de østtyske myndigheder selv, som gerne skulle nå frem til en aftale med kansler Brandt.

● Sagen er nu ikke så ukompliceret, som "Jyll.-Posten" gerne

kendt intet at gøre med, om vi "kan lide" styret i det pågældende land eller ej. Det er en praktisk mellemfolkelig foranstaltning og en simpel forudsætning for, at man kan komme videre med nedbrydning af skrankerne i Europa.

● Ovenstående linier er gode at få forstand af. Det er jo nemlig ganske rigtigt, som "Aktuel" skriver, at diplomatiske forbindelser er en praktisk mellemfolkelig foranstaltning og ikke har noget at gøre med, om "vi" kan lide styret i et fremmed land eller ikke. Indtil videre har vi en tilføjelse: når man optager diplomatiske forbindelser med et andet land, så byder almindelig diplomatisk høflighed, at man overholder en vis form, en form, der bl. a. udelukker, at en regeringschef så at sige "på embeds vegne" overfuser et andet lands regering, som han ikke kan lide. Som privat-

Fra boghylden:

Læreår

For kort tid siden udkom hos J. H. H. GAARD en bog af den danske ballets største skikkelse: Lettres à la maison de son enfance. Brevene er skrevet af August Bournonville og redigeret af Svend Kragh Jacobsen og Niels Schiørring. Det danske Sprog- og Litteraturat er udgiver af bogen.

Brevene har Bournonville skrevet hjem til sine forældre, mens han opholdt sig i Paris i 1820'erne, og de giver et interessant og farverigt billede af mange af datidens store navne, som Bournonville omgikkes let og utvungent.

person kan han naturligvis mene, hvad han vil.

Jens Otto Krag, hvis presse nu går så ivrigt ind for en anerkendelse af DDR, var oprigtigt talt ikke særlig interesseret i den sag, da han havde indflydelse og magt til at gøre noget ved den, men nu kan den anvendes til at genere VKR-regeringen med. Og så skal man lægge mærke til, at den socialdemokratiske lederskribent nok så forsigtigt skriver, at Danmark og Norge m. h. t. diplomatisk anerkendelse af DDR skal sætte ind i NATO. Den opmærksomme ved naturligvis, at på det sted har det lange udsigter, og den mindre opmærksomme - han er altid i flertal - opfatter kun, at Socialdemokratiet går ind for anerkendelse af Østtyskland.

Efterhånden har vi så mange eksempler på, at oppositionen kun er interesseret i vigtige politiske sager, hvis de kan bruges til at slå regeringen oven i hovedet med, at man næsten kunne ønske, at vi fik en socialdemokratisk regering igen. Sikke travlt de ville få med at gennemføre alle de ting, de de sidste to år har bebrejdet Baunsgaard, at han lod ligge.

at slå sig ned i København efter læreårene i Paris, og efter afskud-

lige forhandlinger med teatret hjemme kommer en aftale i stand, der skulle komme til at strække sig over 18 år. Disse år betød for den danske ballet en vældig opblomstring, efter at denne kunstner i så lang tid havde været negligeret i København.

Bogen indledes med et forord af Svend Kragh Jacobsen, der giver en glimrende baggrund for brevene samt en vurdering af Den kgl. Ballets mester.

August Bournonville:
Lettres à la maison de son enfance.
Munksgaards Forlag.
Pris: 56,25 (incl. MOMS).

Det store krak

I december 1968 var det amerikanske aktieindeks Dow Jones oppe på 985, nu er det gået helt ned til ca. 630, altså en nedgang på 35 pct. For en halv snes dage siden udtalte præsident Nixon, at det amerikanske erhvervsliv var sundt, og at det samme gjaldt aktiemarkedet. Denne og lignende udtalelser bringer situationen i 1929 i erindring, og det er umådeligt aktuelt, at John Kenneth Galbraith's "Det store Krak 1929" netop er udsendt som Uglebog af Gyldendal.

Den voldsomme børs-deroute i New York 1929, der fik så skabnesvangre konsekvenser for størstedelen af verden, har lige siden optaget sindene. Hvordan gik det egentlig til, og kan det ske én gang til med lige så katastrofale følger, er de spørgsmål, man stiller. Galbraith's bog er spændende læsning, og den bliver ikke mindre aktuel af, at forfatteren i disse dage spår et lignende sammenbrud af det amerikanske aktiemarked, som det, der foregik i 1929.

I sin bog lægger Galbraith hovedansvaret på de mennesker, der

KRONIK

Af
Denis Duperley

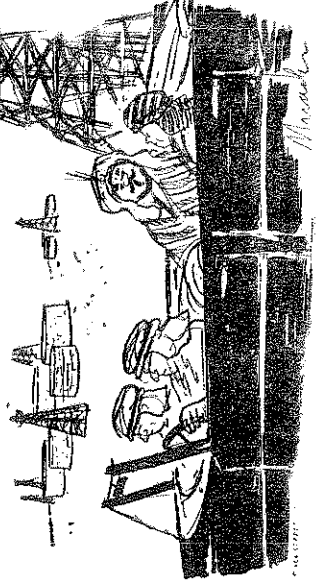
Sand kan opdyrkes

For gennemslidsankeren er Saudi-Arabien ensbetydende med OLIE, HAREMMER OG SAND. Det er rigtigt, at olien og sandet dominerer hverdagen for Saudi-Arabien 6 millioner mænd, kvinder og børn. Men haremmerne? De forsvandt ud af billedet, da ekskong Saud gik i eksil i november 1964. Nu regerer hans brøder, der fører en anden politik på dette område.

Saudi-Arabien dækker den største del af den arabiske halvø og

har en udstækning på godt 2 millioner km². Men kun 0,4 procent af dette vældige areal er opdyrket.

Det saudiarabiske landbrugs store handicap er manglen på regn. Ekspert fra Pakistan og Tyskland, som arbejder med at udvikle landbruget i Saudi-Arabien, siger, at den årlige gennem-

- og husk min søn, at penge vokser ikke på træerne
de vælter op af jorden

var i stand til at påvirke aktierhandelen, og vi får et fornuftigt billede af det system, der på baggrund af eksisterende virksomheder skabte "tomme" selskaber med spekulation som eneste formål. Systemet fungerede, så længe den økonomiske fremskridt kunne opretholdes, men den første stagnation fik hele kollektivet til at bryde sammen, og Galbraith vil have os til at tro, at det var selve spekulationen, der skabte krisen.

efforterede på grund af den vilde spekulation. Ifølg nu den virkelige forklaring end en så er bogen både oplysende og spendende, og - som allerede nævnt - særdeles aktuell, bl. a. på grund af Niksons udtalelser, som løsere uviljigt sammentholder med præsident Hoovers udtalelser i 1928 og - 29. Den væsentligste forskel på dengang og nu er vel sagtens, at Europa i dag er USA's hovedmarked, og et særligt købedygtigt marked.

I virkeligheden er den gennemsnitlige nok den rigtige, nemlig at det var overproduktionen, der betødte krisen, som så ac-

John Kenneth Galbraith:
DET STORE KRAK 1929
Udgivet af Gyldendal.

Lad os få fred

Iført er der aldrig nogen af Danmarks politikere, der rører ved det fælles emne i Danmark, at der hvert år forsvinder ca. 20-25.000 ud af produktionen? Samtidig med at statens udgifter stiger fuldstændig ukontrollabelt, bliver vi år for år 25.000 færre til at betale de stigende udgifter. Hvis der f. eks. i år er 800.000 produktive, der hver betaler gennemsnitligt 20.000 kr. i skat, bliver dette til 16.000.000.000 kr. Forsvinder der 25.000 ud af denne produktion om året, og det gør det bliver der i 1974 kun 700.000 om at klare dette skattebeløb - d. v. s. de 16.000.000.000 er vokset i de fire år - og det ligegyldigt om vi har en borgerlig eller socialdemokratisk regering - til mindst 30.000.000.000 kr. Det vil igen sige, at de 700.000 produktive, der i år "slipper" med at betale hver 20.000 kr., i 1974 skal af med 42.000 kr. hver i skat. Det er da helt klart, at der må ske en kraftig lønsligning for at de skal klare dette.

De 25.000, der forsvinder ud af

produktionen fordeler sig således:

Staten bruger hvert år ca. 8.000 personer mere, på de højere læreranstalter optages hvert år ca. 5.000 mere - uden at der af den grund er flere, der tager altsigende eksamen. Sagførere, regnskabsfolk (bl. a. på grund af den stigende MOMS) og revisorer har behov for flere og flere folk (lad os skyde os til 7.000). Det var de 20.000. Dertil kommer dem, der bliver krævet af det hele og opgiver, dem, der forsvinder til udlandet, de mange dødsfald blandt mænd i hærvidenserne - den længere skoletid og meget mere.

Hvortil går det da så trosset, ligegyldigt hvilken regering der "regerer"? - Ja, man kan jo ikke andet end tro, at dheres i regeringen og i Folketinget kun er ekspeditionssekreterere for dem, der virkelige regerer - nemlig de højere embedsmænd i ministerierne. - Det må for den almindelige mand være sådan det hænger

fra det Røde Hav i vest til den Arabiske Bugt i øst. Hertil kommer 480 km jernbane fra Danmark ved den Fersiske Golf til hovedstaden Riyadh.

For mindre end 15 år siden var kamelen stadig den mest benyttede transportmiddel i Saudi-Arabien. I 1970 er kameldriverne blevet taxichauffører, og teltene er blevet erstattet af små lejligheder i skyskraberrisene, der rager op af ørknen som gravmonument eller som en slags stentronor for atomstødens fremkomst. Den vestlige arkitektur har invaderet ørkenen, og desværre er det ikke de bedste arkitekter eller de bedste tegninger, der er blevet anvendt i de stadig voksende byer. - Alt for mange

Texas-prægede bygninger har fået lov at skyde i vejret, og Saudi-araberne vil hvis de ikke i tide tager sig i agt miste enhver form for genmælskab af kontakt med deres fortid.

Uddannelse og forsorg

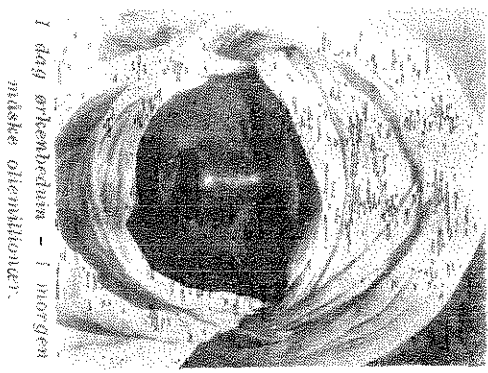
Som et mere positivt træk ved den økonomiske udvikling kan nævnes, at den økonomiske udvikling har givet skoleuddannelsen og den sociale forsorg et stort skub fremad. Antallet af elever i skolerne vokser med 20 procent om året, og det gælder ikke

En af de virkelige fordæle ved de store centralskoler er skolebidsaunen. Vi har et embedsmandsstyrer i Danmark - embedsmænd der overhovedet ikke er i kontakt med den almindelige dansker. De aner ikke, hvad der rører sig i os. De tror, vi forlanger, at der skal bygges motorveje og broer og flyvepladser, så vi kan fare af sted i vort lille bitte land - og det eneste, vi ønsker os, er at det hele kan blive lidt stabilt, så vi nogenlunde kan regne ud, hvad vi kan tillade os til næste år og til næste år igen. Hvis det var sådan, at vi vidste nogenlunde, hvad vi tjente, og hvad vi skulle af med i skatter og andre faste udgifter, så kunne vi igen begynde at spare op til et bestemt formål. Men når man flytter, at det, der i dag koster 10.000 kr., om fire år koster 50.000 kr., så køber vi i dag på kredit og håber på at kunne klare forpligtelserne fremover.

mindst den højere uddannelse. - Særlig på et område har den økonomiske udvikling sat sig spor. Det gælder kvindernes uddannelse, selv om man på dette punkt har måtte udkæmpe hårde slag med de religiøse ledere.

Universitetet i Riyadh, der blev grundlagt for kun syv år siden, har nu mere end 1000 studenter. Dekanen for universitetet Ri'da O. Said, der er en ståndhaft

I dag ørkenbuddet - i morgen måske økobilioner. forkæmper for kvindernes ligeberettigelse, sagde til mig, i oktober 1970 vil dette universitet åbne sine døre for 200 kvindelige studenter. Jeg går meget ind for den tanke. Man kan simpelthen ikke få sit land placeret mellem de moderne nationer, hvis man lader halvdelen af hjernevare ude af

høkket, der, modsat hvad man måske skulle tro, har stor søgen

Vi, der i dag hører til "de unge på 40-50", har i de sidste 20 år fået en masse nyt at betale til, som vi forældre ikke kendte, og som vi aldrig har fået gavn af. Jeg kan bare nævne ting som MOMS, folkepension, ATP, Ungdommens Uddannelsesfond, soldatterløn og meget andet - og det er udmærket, at alle disse ting er indført, men vi kan da for pokker ikke blive ved med at betale. - Lad os nu få fred!

Der SKAL skræres ned på statens udgifter - og det skal være NTU - Ministrene (og embedsmændene) hævder, at der ikke er nogen steder, der kan spares noget videre, men hvis der kom en Knud Lauritzen - en Thorstrøm eller en I. M. Pedersen til, så skulle I bare se, hvor der kunne spares, uden at det gik ud over nogen som helst i det danske samfund!

betrægtning. Hvis vi vil land skal udvikles, må vi bruge alle hænder!

Man kan finde meget homiske illustrationer til denne pludselige koverdring i regeringens indstilling til kvindespørgsmålet - en udvikling, som dog ikke er trænet ind i alle familier. I Riyadh har regeringen således som et eksempel skiftet et kæmpepalads til miljøuddannelsescenter for kvinder. Det blev i sin tid bygget af den tidligere konge - den meget ødsle og haremelskende kong Saud. En ung Saudi- kvinde, der er gift med en diplomat, sagde til mig: "Vi ønsker ikke at efterlade de såkaldte rigtige kvinder i Vesten. Vore kvinder vil og må i den næste generation betale prisen for frigørelsen i form af en tjeneste over for nationen."

Forholdet til de nordiske lande

Den granske lægebehandling på alle niveauer er det mest fremragende af de fremskridt, som dette for ikke så længe siden helt feudale samfund har gjort i sin korte flugt med det 20. århundrede. Der er dog visse vanskeligheder, som man støder på, når man prøver at gøre hospitalsvæsenet så godt som regeringen gerne ville. Der er mangel på topspecialister. Mangel på sygeplejersker. Den årlige pilgrimsfærd, der hvert år bringer

ning. - Fjernsynet, som nu allerede blevet anbragt af pudsagere, fordi det gør børnene til passive seere, har vist sig i mange tilfælde at anbringe børnene til at søge oplysning om emner, som de har set behandlet på skærmen.

Også som led i den almindelige underernæring er biblioteket kommet til at spille en betydelig rolle, og skolebibliotekene tages ofte med på råd, når hans kolleger skal pålægge deres undervisning. Det næste skridt, som nogle steder er på trappene, bliver udbygning af gramofonplader, lydbilleder og film.

Skrivebibliotekets bygge med den gamle lærer i slarv og lang plige har man måttet give afkald på, men man ikke man står sig ved byttet? Det er i hvert fald en kendingsmærke, at børnene bliver gode og stabile lænere på kommunibibliotekerne, allerede i slutningen af deres skoletid.

Utside af besøgende til Mekka - berunder mange gamle og syge - overanstrengelser staden af læger og sygeplejersker. Saudi-Arabien kunne bruge specialister fra Skandinavien, og eftersom landet stadig er et af de mindst anti-europæiske i Mellemøsten, nægter man sjældent at give stillinger til professorer, der kan yde deres bidrag til landets udvikling. - I modsætning til Finland og Sverige, som har både handelsmæssige og kulturelle forbindelser med Saudi-Arabien, har Danmark stadig en lang vej at gå i denne retning.

Ministeren for handel og industri, Abid M. Shaikh, besøgte både Danmark og Norge sidste år. Han sagde til mig: "Senere har etableret et hold af rådgivere her i landet for at studere markedet. Vi ved, at vor handel med Sverige vil forøges i løbet af 1970". "Hvad med danskene?" spurgte jeg. Ministeren svarede: "Vi er særligt interesserede i danske mejeriprodukter og danske møbler. Hvis danske forretningsfolk kommer her, vil vi hilse dem med glæde. Enhver dansk handelsdelegation skal være velkommen".

Dr. D. Dupont.

Oien skaber byer

Saudi-Arabien store offshorever skaber 80 procent af nationalindkomsten. Oien udflytelse har skabt seks store og moderne byer og forlobet indbyggertallet i mange mindre byer.

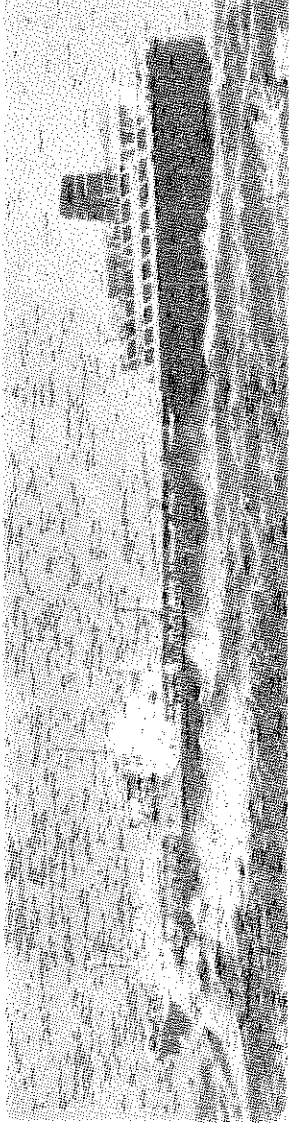
For at skabe forbindelse mellem de større byer, der ligger spredt ud over landets 2 millioner km², har regeringen bygget 4.800 km vej, så at man kan køre nemt og behageligt fra Jordan-grænsen i nord til Yemen-grænsen i syd og

Rederiforeningens formand:

Inflation betyder sti- gende vanskeligheder for eksporterhvervene

Ved Danmarks Rederiforenings generalforsamling den 28. maj indledte formanden, direktør *Vagn Nyholm*, med at konstatere, at verdenshandelen ad søvejen i 1969 kom op på 2.300 millioner tons, en stigning på ca. 13 procent i forhold til 1968.

Trods rekordtilgang af nybygget tonnage på 18 millioner brut-ton tons har der været ganske god balance mellem efterspørgsel og udbud med minimale oplægninger.

Det er ikke mindst de store omløbskøretøjer, der sætter deres præg på de danske varefjers byggeprogrammer.

Usikkerheden med hensyn til valutakurserne har dog skabt vanskeligheder og i visse tilfælde tab. *Moderniseringen* af den danske handelsflåde gør gode fremskridt, selv om nettoflåteveksten i 1969 kun var 144.000 bruttoton. Tilgangen var stor, nemlig 340.000 bruttoton, men afgangens også betydelig, nemlig 208.000 bruttoton.

Det er særlig de mellemstore fragtskibe, der sælges til udlændet, fordi forældede bemanningsregler gør det næsten håbløst at bevare dem under dansk flag.

Handelsflådens nybygningsprogram er det største i dansk skibsfarts historie, omfattende ca. 100 skibe på i alt 1,2 millioner brut-ton, hvoraf 90 procent på danske værfter.

Bruttoindtægterne i udenrigsfart skønnes at være på henved 3 milliarder kroner, og fragttoldtagterne har netto udgjort ca. 1,9 milliarder kroner.

Om de højdage økonomiske problemer udtalte direktør *Nyholm*:

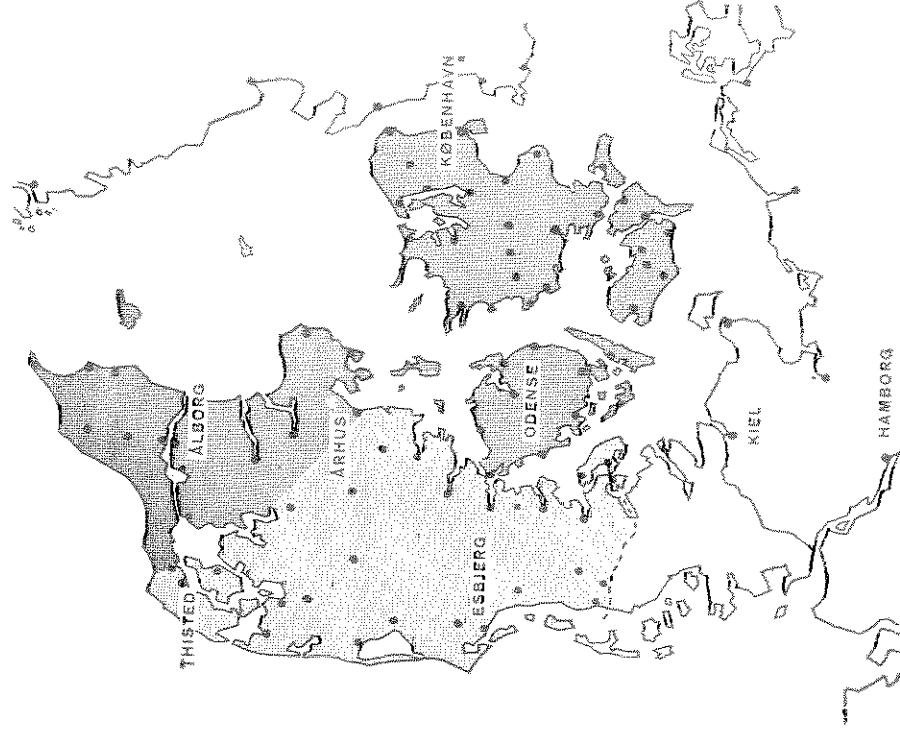
... Gennem 1960'erne har dansk økonomi været præget af stærke inflationære tendenser, der har givet sig udslag i et næsten konstant pres på løn- og prisniveauet, og som i løbet af tiåret har medført en stigning i forbrugerindekset på ca. 70 procent.

Efter at prisniveauet i 1968 havde været i nogenlunde ro, er en ny prisstigningsbølge sat ind, der for tiden ansættes til helt op til omkring 7 procent på årsbasis. Også andre tal illustrerer den vanskelige økonomiske situation, landet befinder sig i.

Danmarks nettogæld til udlandet er ifølge den af Det økonomiske Råds formandskab i efteråret 1969 udsendte oversigt »Dansk Økonomi« i

Gør Danmarks jord til
dansk folkeej!

STØT RETSFORBUNDET I VIBORG AMT

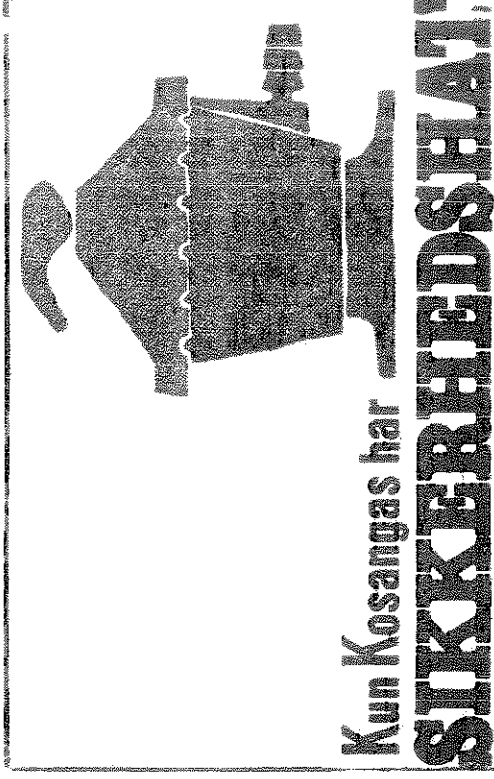

Hamburgs indflydelse i Jylland (og på Fyn) er i årene siden krigen vokset hurtigt. København er den eneste danske by, der er stor nok til at konkurrere med Hainstadt, men den er handicappet af sin beliggenhed hinsides Storbelt. Kortet viser, hvor stor en del af Jylland, der hurtigere kan dækkes med lastbiltransport fra Hamburg end fra København.

Lapperier på boliglovene

Folketinget har færdigbe-tinget stente imod, og dermed er boligforliget endeligt forlist.

Derimod vedtoges en ajourføring af boligsikringsordning i bred enighed, mens finansministerens forslag om højere lejeværdi i nyhvervede parcelhuse blev vedtaget af K, V, R og S. De øvrige partier kunne ikke medvirke.

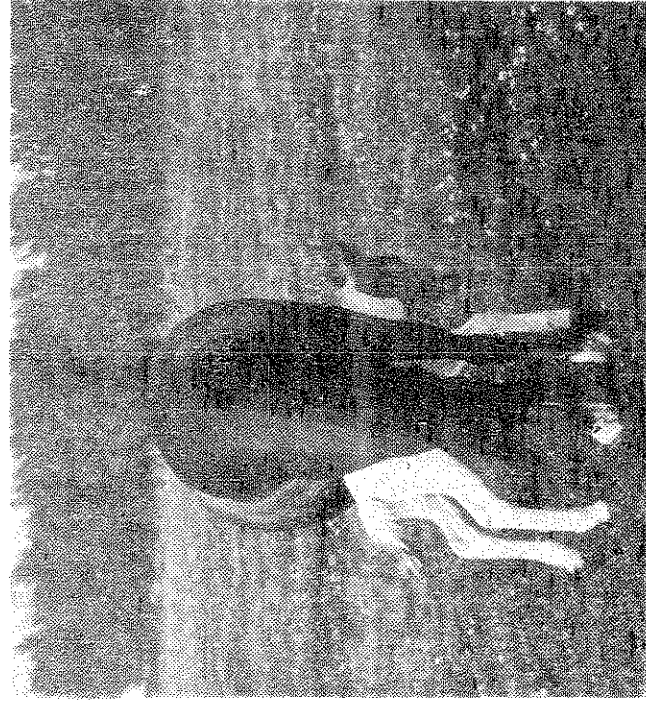

Det danske Kosangas-system anvendes i dag i mere end 50 lande over hele kloden. Kosangas-flåden — verdens største gøstankerflåde — viser det danske flag på alle 7 verdenshave. Der er mange drager til Kosangas-systemets succes. En af dem er, at kun Kosangas har stikkerheds-hat!

Kosangas
meet
moderne

Ret og Frihed

Rettsforbundets månedsskud
Ekspedition: Rettsforbundets
Ved Stranden 8 - København K.
sekretariat

Hvem kan stå for denne Maj-situation? For få år siden var synet af en hest blevet en stolthed, men heldigvis går udviklingen igen den rigtige vej. Det kan f. eks. ses på Hjalperup mark, som igen har indtaget sin gamle plads i forlystelseshvet nordenfjorden.

Til FORRETNINGSFOLK på

MORS

DA RETSFORBUNDET I ÅR HOLDER SIT SOMMERSTÆVN
PÅ MORS, VIL DE 4 NUMRE AF DETTE UGEBLAD I
JULI MANED BLIVE UDSENDT TIL SAMTLIGE

9016 husstande på Mors

GENNEM ANNONCERING I DISSE NUMRE AF »VEJEN
FREM« VIL DER DERFOR VÆRE DE ALLERBEDSTE MULIG-
HEDER FOR AT KOMME I KONTAKT MED

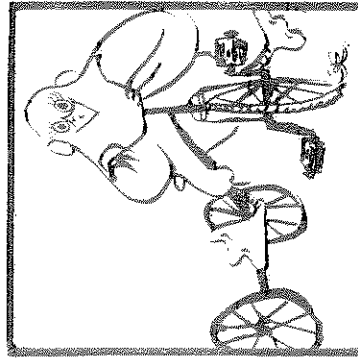
alle forbrugere på Mors

Benyt denne chance! – Indsend Deres annonce
til det første nummer i den den 25. juni til
bladets kontor. – Annoncepris 60 øre pr. mm.

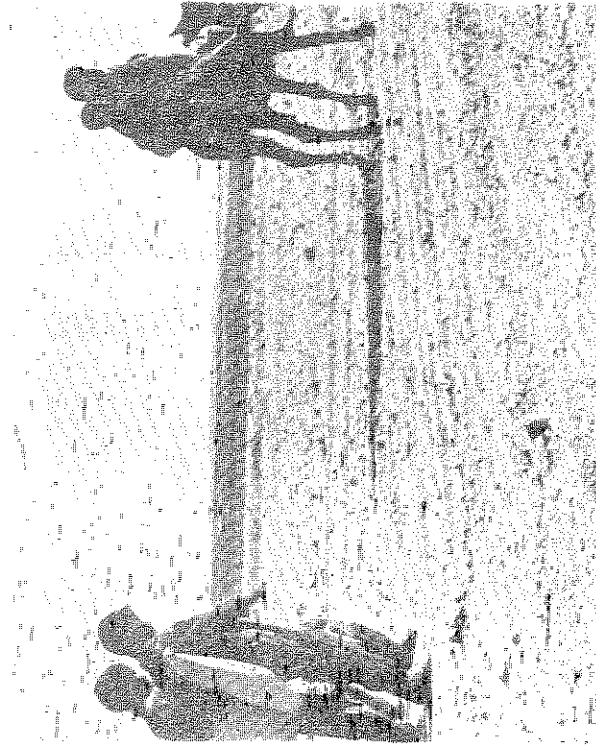
Færre nye biler!

Der indregistreres færre nye (og importerede brugte) biler end sidste år, viser en oversigt fra DANMARKS STATISTIK. – I første kvartal af 1969 lå indregistreringen af personbiler på 55.942 mod 43.549 i samme tidsrum i år. For lastbilernes vedkommende har udviklingen været den samme: 12.831 i 1969 mod 7.739, mens salget af motorcykler er gået op fra 475 til 583.

Campingvognene viser også en nedgang fra 3222 til 1980.

Efter Folketingets behandling af skatteborgerne i det forgangne år må man af hjertet ønske de øvede medlemmer en god – og lang – sommerferie. – Borgerne trænger til det.

Kameler og heste er stadig statussymboler i ørkenen, men orientallierne er så småt begyndt at druppe på de sand. Ørkenens nye statussymboler er den hvide terrædsøkt med skolebøgerne, som beduin drengene har slynget over den ene skulder. (Foto Ceres).

Mælk i flaske –

(Fortset fra side 7)

Helt så billig som flaster bliver engangs-emballage næppe

For de hidtil mest benyttede kartonenballager er der i øjeblikket tale om en merpris på 11-12 øre pr. liter, og tilsynet tvivler

MT

VEJEN FREM

RETSPOLITISK UGEBLAD

36. årgang – Nr. 23 – 6. juni 1970

Dækker skuespillere, dansere og sangere i virkeligheden størstedelen af Det kgl.'s underskud?

Fornylig beskæftigede „Berlingske Aftenavis Weekend“ sig med Det kgl. Teaters økonomi, som jo burde forekomme os alle, og i hvert fald politikerne, der giver regningen til os, alarmerende. Tilsyneladende tager man situationen med stor ro, og alt imens stiger nationalscenens underskud for hvert år, der går. Nogen virkning af, at man hentedirektør Peer Gregaard fra Det ny Teater til chefstolen på Kongens Nytorv, har der hidtil ikke været at spore, specielt ikke på det økonomiske område.

„Aftenberlingen“ sammenlignede Det kgl. Teaters offentlige tilskud med andre store europæiske scener og nåede det ikke uventede resultat, at huset på Kongens Nytorv førte stort, hvad tilskuddets størrelse angik, og at det specielt var opera og ballet, der kostede dyrt. Selvfølgelig er der noget galt, når hver billet til en operaforestilling i København skulle koste 140 kr. mere end billetten påstumpede pris, og noget tilsvarende gælder for balletforestillingerne.

Den helt store fortvivelse er der nok ikke grund til at mobilisere, for ganske vist ligger Det kgl. Teaters tilskud i spidsen, men en lang række af de berømte europæiske teatre modtager tilskud af en størrelse, der nærmer sig den danske nationalscenes. På den anden side er der ikke den ringeste tvivl om, at teatrets underskud kunne nedbringes i meget høj grad, hvis der altså var nogen, der turde, og det kan gøres – vel at mærke – uden at det ville sætte ud over forestillingernes kunstneriske kvalitet.

Lævnigt kan netop Det kgl. Teaters forhold bruges til at illustrere de mærkelige forhold, vi efterhånden er ved at vænne os til at opfatte som det normale. Der er ansat noget over 1200 personer på teatret, men hvis vi for nødheds skyld regner med ligeud 1200 og sætter deres indtægt pr. år til gennemsnitligt 50.000, så vil disse ansattes SKAT beløbe sig til 30 millioner kroner om året, eller sagt med andre ord: Det kgl. Teaters personale dækker 75 pct. af teatrets underskud. Som man vil se, har vi mange grunde til at glæde os over de strålende kunstnere ved teatrets tre kunstner.

Karl SAGT

De historikere, hvis opgave det bliver at vurdere vor tidsalder, vil sige: Hvilken mærkelig tid, da venstre ikke var venstre, højre ikke højre og centrum ikke var i midten.

(André Malraux).

Gennem fortsat rationalisering kan Postvæsenet måske forsinke morgenposten endnu en time... („Statemallet“ 1968).

Poesi er det, som går tabt i oversættelse. (Robert Frost).

Man kan overse de økonomiske love, men det gør dem ikke ugyldige. – Resultatet er blot lavere levestandard. (Ludwig von Mises).

Der skal god moral til at sælge elastik i meternål. (Storm P.).

INFLATION: Årsagen til, at en krone ikke vil gøre så meget for os, som den plejer, er, at vi ikke vil gøre så meget for en krone, som vi plejer.

Mælk i flasker, karton og pose

Monopoltilsynet udsender redegørelse om mælkeemballage...

Det ser ud til, at mælkeflaskens dage er ved at være talte herhjemme. I 1969 blev omkring 80 pct. af alle konsummælkeprodukter solgt i engangsemballage, og kartoner, bægre og plastposer vinder stadig frem selv om forbrugerne må betale ekstra for dem.

Problemerne om omkostningerne ved anvendelse af forskellige former for mælkeemballage er emnet for en redegørelse, monopoltilsynet forelægger offentliggjort. Det er Forbrugerrådet, der har ommodet tilsynet om at undersøge prisfastsættelsen og omkostningerne ved de eksisterende typer af mælkeemballage og tilsynet har gennemført undersøgelsen efter bestemmelserne i lov om indseende med priser.

Omkring en fjerdedel af salget i engangsemballage er i plastposer. Der er store forskelle mellem priserne for emballagen. De dyrreste former for kartonemballage koster knap 13 øre pr. 1/4 liter, medens plastposerne til 1 liter koster omkring 5 øre. Priserne på tappemaskiner varierer fra omkring 100.000 kr. til godt 1 mill. kr.

Omkostningsforskellene for engangsemballage

Ved undersøgelsen af omkostningsforskellene ved brug af de forskellige emballageformer har tilsynet foretaget beregninger ud fra ensartede og noget forskellige forudsætninger.

De dyrreste engangsemballager er Fure-Pak (anret.) og Tetra Rex kartonerne (svensk), som i samlede materiale- og tappemkostninger ligger på ca. 16 øre for en literpakning. De billigste kartonpakninger er Tetras „tetradér“, som koster godt 9 øre. Allebilligst er plastposerne, der koster 6-7 øre for en literpose. Vil man benytte engangsemballage, er der altså ikke helt ubetydelige prisforskelle, som må tages i betragtning. Der er dog også andre forhold end priserne, som får betydning ved afgørelsen.

HAVE-CHRYSANTHEMUM
30 stk. planter i nyere og helt nye sorter og skønne farver sendes for 10 kr., portofrit mod bestilling senest. 20 stk. kr. 7,50.

„GYDEN DAL“, Holmstrup st.

HAGSTRØM
Symaskiner
Østergade 20 - Hillerød
(081) 26 15 78

BØRGE BOESEN
Danske og udenlandske bøger
B. T. CENTRALEN
Byen 2550

Flasker kontra engangsemballage

Tilgode vækstegnene er det at drage prismæssig sammenligning mellem anvendelsen af flasker og engangsemballage. De store københavnske mejerier har stillet nogle regnskabsmæssige kalkulationer til rådighed. De viser, at de to hovedtyper af kartonemballage til mælk, som anvendes i hovedstadens områder, koster 10-12 øre mere pr. liter at bruge end de almindelige brune flasker. ... Det kan ikke undre, at regnskaberne viser denne forskel, der jo også fastsæt af det kommunale miljøudvalg. Monopoltilsynet mener imidlertid, at beregningerne rent kalkulatorisk halter noget, bl. a. fordi flaskemaskinerne er stærkt nedskrevne.

Muligheder for besparelser

En anden sag er, at der efter tilsynets vurdering er flere muligheder for besparelser i sigte. Mange mejerier, herunder de københavnske, leverer både flaske- og mælk i engangsemballage.

„Vejen Frem“ har modtaget:

Springet er kort

- når tro og fantasi går i stedet for reel viden...

Deres kronik i „Vejen Frem“ nr. 21 provokerer til modsigelse, hr. Lindberg, fordi fortællingerne er for alvorlig til at frustre skal have lov at stå umodsagt.

Jeg forstår, at det er længe siden, De fik Deres uddannelse ved Landbohøjskolen. Trods dette er jeg dog sikker på, at der, De har roller op for læsere, ikke er noget. De har lært der, men derimod „erfaringen“, ophobet gennem 30 års virke. Hvis De virkelig har lært disse „erfaringer“ til grund for Deres dyrægepraksis, er den nedslående status let forståelig.

Det er rigtigt, at Rachel Carson og andre stærkt følelsesbetonede skribenter åbnede folks øjne for de forfærdende skader på naturen, som mennesker kan afstedkomme med den moderne teknikkens hjælp. Det var godt, blandt andet fordi de i uventet grad byggede på uomtvistelige kendsgerninger og reel viden - det er De forstellig fra dem, hr. Lindberg.

Desværre vil en fyldestgørende argumentation mod hele Deres kronik tynde for meget, derfor foreskide udtryk af det mest horrible. Der er mange, der har ansvar for levnedsmidternes biologiske og sundhedsmæssige kvalitet, blandt disse er dyrtegnere og landmænd. Det er meget billigt at kaste sig over en hel samfundsgruppe, fordi det vanskeliggør modsvaret og dermed det altid i en sådan gruppe findes nogle, der ikke er sig deres ansvar bevidst, og det må absolut være mod bedre vidende, når De anfører, at landmændene kun tænker på kvantummet. Det tænker de selvfølgelig også på, men det er kvaliteten, de konkurrerer på, efter alt hvad der foreligger oplyst.

Med den „biologisk dynamiske“ indstilling, De lægger for dagen, er det klart, at De med „sækkede gødningsstoffer“ mener det, vi allerede i daglig tale kalder kunstgødning - tænkt om vi i stedet brugte

læge. Når man engang helt har sluppet flaskerne, vil der utvivlsomt kunne indvindes besparelser på distribueringsomkostningerne, bl. a. fordi man slipper for returlagning af tomme flasker, og fordi engangsemballagen er lettere at transportere og håndtere.

Også i detaljedd vil det betyde besparelser, hvis man siger farvel til flaskerne og kun fører mælkeprodukter i engangsemballage. Tilsynet lægger imidlertid særlig vægt på de mulige virkninger af den liberalisering af mælkehandelen, som så snarligt er i gang, og som vil være fuldbåret fra januar 1971. Så kan forbrugerne få mælk også andre steder end i „ismejerier“, f. eks. i supermarkeder og andre selvbetjeningsbutikker, der handler med fødevarer, og som utvivlsomt vil være hurtige til at fylde køleskabe op med mælkeprodukter. Hvor meget disse moderne forretnings typer kan rationalisere bort at den hidtidige detaljavance på omkring 15 øre pr. liter mælk, er usikkert, men monopoltilsynet er ikke i tvivl om, at her er besparelser at hente.

(Fortsættes side 8)

- d. v. s. stå næsten oven på jorden?

Det har nemlig lægen betydning for de redder, der optager vand og næring, de når ofte helt ned til grundvandet - hvor langt hængere har tidsene? Jeg har også set høer rede tidselstokke, når de står på stald, men jeg har endnu oftere set dem lade tidselstokke stå i kløvemærket, hvorfor skulle de være en delikatesse i det ene tilfælde og ikke værd at æde i det andet? Årsagen er snarere den, at høerne mangler tidsforbrug i stalden - ligesom høene, når krybben er tom, velnærede heste bides nemlig også.

De kaster Dem over DDT ligesom de fleste andre forureningsstoffer, og ligesom mange af dem undlader De at fortælle, at der nu er forbudt i Skandinavien og flere andre steder.

Dens landeksperiment med

Breve fra læserne

Næsten enige...

I anledning af Robert C. Bergs indlæg i „Vejen Frem“ nr. 22, der kaldes et svar til mig, vil jeg gerne bemærke, at jeg er aldeles enig med hr. Berg i, at enhver form for berettiget ud og fødselspræmiering bør fjernes, thi det er da komplet meningsløst, at folk, der ingen børn har, skal betale almentationsbidrag til andre folks børn. Ja, for sådan kan man godt udlægge den skattebetaling, der benyttes hertil.

Helt konsekvent er hr. Berg dog ikke, når han mener, at man hellere må - i højere grad - yde støtte til unge under uddannelse. Det-

det leverendes udvikling og samfundsens er forkert. Der har aldrig

den ville være en hindring for den udvikling, der vi heller ikke balance i gjenbillet. Mennesket har i det sidste par millioner år været nødt til at skabe denne ubalance, men aldrig i højere grad end nu, hvor vi ejer midler, der kan odelægge hele det leverendes eksistensgrundlag. Vi, og de myndigheder vi har sat til at styre, må hoderendigt gribe hurtigt ind til støtte for naturens selvregulerende evne ved at fjerne de lukke kilderne til den virkelige forurening. - Den livsvisionne og indbudte forurening må vende. Der er ikke tid til at vende efter jyske mænd.

mikrobiolog, le. agro
J. P. Skov

te synes jeg også er en privat sag, som skatteyderne burde skænes for.

Når hr. Berg nævner, at det må være en privat sag, om folk vil have børn eller ikke, er jeg også fuldstændig enig heri, men betingelsen herfor må dog være, at befrugtning undgås, thi i samme øjeblik en befrugtning er sket, er et nyt menneskeliv begyndt, et menneskeliv, der har krav på beskyttelse lige så vel som ethvert andet menneske, der må være beskyttet imod overgreb. Personlig frihed betyder nu engang ikke „frihed“ til at dræbe sine medmennesker.

Søren Pedersen,
„Grønbeek Møllegård“, Åns by.

Forenings- og kredsmeddelelser

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet.

Ved Stranden 8, 1061 København K.
Telf. Mimersvej 4541 og 4542

Kontortid: Mandag-fredag 10-14, lørdag lukket

Retsdemokratiskt Forum

Det nedsatte udvalg, der har fået bistand af *Majda Andersen, Vagn Bording og P. Westergaard*, vil på mødet den 9. ds. kl. 19.30 på Hotel Roar, Roskilde, fremlægge forslag om udbetaling af jorden.

Kun medlemmer af Retsforbundsretsorganisationer kan få adgang. Interesserede medlemmer kan få forslag tilsendt ved indsendelse af fratrækt svarkvart

KLIP TIL BLADETS KANT

VEJEN FREM

Årssubonnement 62 kr.
Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved de ønskede

Navn

Sifting

Postadr.

Tryksag

56

VEJEN FREM

Kroghsgade 1,
2100 København Ø.